

Κι' ἐνθ' κοιμουμαι, προσφιλες,
 'στὰ θεωρετα της Βουλης,
 ὁ φίλος μου προσεκτικὰ
 λόγους ἀκούει σοβαροῦς
 ἐπάνω'στὰ διδασκτικὰ,
 'στῆς γλώσσας καλ'στους μαλλιχαρούς.

'Στὰς κλεινάς ἰοστεφάνους τί θεάματα ποικίλα !...
 εἶγανε μεγάλα χάλια
 καὶ τὰ νέα Κερναβάλια,
 παρ' ὀλίγον εἰς τοὺς δρόμους νὰ μὴν ἔβγη κι' ἡ γκαμήλα.

Κερναβάλι συμφορὰς,
 ὄλοι' ἔρετος ἀδρανεῖς,
 κι' ἔβαρνετο κανεῖς
 νὰ ντυθῆ καὶ μασκαρὰς,
 κι' ἔβγαინε νὰ 'βῆ τοὺς ἄλλους, μὰ καὶ τοῦτοι' βῆθηκαν πάλι
 γιὰ νὰ 'δούν ἐκείνου, κι' ἔτσι γιὰ τοὺς ἄλλους' βῆθηκαν ἄλλοι.

Κι' ἂν κι' ὄρισθησαν προχειρὰς μὲ παραδες ἀριστεία,
 μὰ περίμεναν ἀδικίως εἰς τοῦ Πῶπ καὶ' στὴν Ἑστία
 νὰ περάσουν μασκαράδες νὰ μὰς' ποὺν καμπόσ' ἀστεία.

Σήμερα κι' οἱ φοουκαράδες
 'σῆμωσαν' φηλὰ τὴν μύτη,
 ὅμως ἤλθαν μασκαράδες
 καὶ' στὸ πλοῦσιό μου σπῆτι.

' Ἀγνωστοί μου καὶ γνωστοί
 μοῦπαν ὄλοι : καλησπέρα,
 ἕνας τ' ὅπως Γαλλισί,
 κι' ἄλλος πάλ' Ἰταλισί
 μοῦ φωνάζει : μπόνα σέρα.

' Ἐσκουπίσθησαν σκαλιὰ,
 'βγάλαμε καὶ τὰ χαλιὰ,
 κι' ἔμεινε γυμνὸ καὶ σκέτο
 τοῦ σπητηοῦ μου τὸ παρκέτο.

Μοῦ τοιμπίσανε τῆς γάμπαις
 ὀρθὸ γνωστοὶ μασκαρατζῆκοι...
 'πῆρα καὶ καμπόσαις λάμπαις
 γιὰ τὴν σάλα μὲ τὸ νοκί.

Βρὲ καλῶς' στοὺς, βρὲ καλῶς' στοὺς,
 τοὺς γνωστοὺς καὶ τοὺς ἀγνωστοὺς.
 Εἶγα δυνατὴ βλακεία
 κι' ὅπως πέρου κυλικεῖα
 μὲ νερὸ Δεζαμενῆς,
 μὰ δὲν ἔπινε κανεῖς.

' Πέρασαμε πολὺ καλὰ,
 κι' ἐνθ' συνέβαιναν πολλὰ
 'στὰ κράτη τὰ Παρισίτρια,
 ἐδέγοντο' στοὺ Μασσαλέ
 κι' ἔκει' στοὺ Καποδιστρια.

' Ἦλε κι' ἡ Σαρρακοστή μὲ τὴν Καθηρὴ Δευτέρα
 κι' ἀνεφώνητες φωνὴ διατόρως ἔδω πέρα :
 Εὐτυχεῖς οἱ συντριβέντες μ' αὐτοκίνητα τρανῶν
 εἰς τὴν γῆν τῶν Ἀθῶνδων.
 Μακαρία κι' ἡ γυναίκα, ποὺ σὲ μὰζαν μετεβλήθη
 μ' αὐτοκίνητον τοιοῦτον, κι' ἐπευφήμησαν τὰ πλῆθη.

Εἰς αὐτὸ τὸ νέον μνημα
 ἔξω τῶν ματαιοτήτων
 ἀναπαύσε' ἕνα θῆμα
 σεβαστῶν αὐτοκινήτων.

' Πήγαინε νὰ προσκαλέσῃ μὰς γειτόνισσα κι' ἐκείνη
 νὰ περάσουν τὴν βραδιά,
 πλὴν εὐτύχησε, παιδιὰ,
 πτώμ' ἀγνωρίστον νὰ γίνη.

' Ἀς ἀνοίγῃ τὰ στραβά τοῦ κι' ἕνας κι' ἄλλος κεχνηταὸς
 κι' αὐτοκίνητ' ἂν δὲν βλέπῃ νὰ τραβῆ' στὸν τοῖχο πέρα...
 μὴτε Πρίγκηπες δὲν φταῖνε, μὴτε κι' ὁ γνωστός ὁ νεός,
 ποῦναι καὶ πατὴρ τοῦ κράτους, κι' ἔγει κι' Ἰγουργὸ πατέρα.

Ταῦτοκίνητα δὲν φταῖνε, μὴτ' ἔκτεινοι ποῦ σημαίνουιν.
 φταῖν ἐκείνοι, ποῦ κλειρομένοι μὲς' στὰ σπήτια των δὲν μὲ-
 ἀλλά' ἔρισκονται' στοὺς δρόμους σὲ πολιτισμοῦ καιροῦς, ἴνου,
 ὅπου κόσμος ἀπειλεῖται μὲ θανάτους τρομεροῦς.

' Στὸ Βασιλεῖον τῶν νόμων, τῶν θεσμῶν, τῶν παπαγάλων,
 εὐτυχεῖς οἱ συντριβέντες μ' αὐτοκίνητα μεγάλων,
 ποῦ νηροῦν ἀστραπηθῶν
 ἐν τῷ μέσῳ τῶν ὁδῶν.

Κόσμο τῶν αὐτοκινήτων, ἴλωος ἤμιν γενοῦ,
 κι' ὅποιοι κόβεται' στὸ μέλλον μ' αὐτοκίνητον τρανοῦ,
 καὶ τὸ κράτος θὰ τὸν κλαίῃ καὶ θὰ γίνεταί θυσία
 κι' ἡ κηδεία τοῦ διαπᾶνθ θα τεληταί δημοσίᾳ,
 κι' ὅσον ἀσημος κι' ἂν εἶναι θὰ τοῦ στεῖλουν καὶ στεφάνι,
 πιθανὸν καὶ Μαυσωλετα τὸ Κουβέρνο νὰ τοῦ κἀνῃ.

Κρίμα σετ, κεκοιμημένοι, ποῦ πεθάνατε προῶρως
 κι' ἀναπαύεσθε' στὸ γῶμα
 πρὶν ἰδῆτε κᾶν ἀκόμα
 κι' αὐτοκίνητα νὰ τρέχουν κατ' ἀνθρώπων παραφόρως.

Κρίμα κρίμα, δυστυχεῖς, καὶ καθεὶς σὰς ξανακλαίει,
 ποῦ τοῦ τρέχοντος καιροῦ δὲν προφάσατε τὰ κλέη.
 Μήτε τῆς τιμωτέρας θ' ἀπολαύσατε τιμῆς,
 μήτε τῆς χαρῆς ἡμῶν,
 σφάγια νὰ σὰς προσφέρουν αὐτοκίνητο τομαῖς
 'στῆς προόδου τὸν βωμῶν.

Χαίρετε, κεκοιμημένοι, καὶ τοῦ χρόνου τέτοια' μέρα
 ταῦτοκίνητα λυσώδη νὰ χμηζοῦν κι' ἔδω πέρα.

Καὶ καμπόσαις λαμπαις,
 μ' ἄλλους λόγους ἀγγελιας.

' Ὄφθαλμίατρος ἐν πρώτοις κι' ἀνθρώπου χρυσὸς συγχρόνως,
 ὁ Δημητῆρος ὁ Ξεθορῶνος,
 ἐμνηστεύθη μὲ τὴν Ἄνα τὴν Κακακοπούλου τῶρα,
 μὰ χαριτωμένη κόρη καὶ τοῦ Περαιῶς σινιόρα.
 Καὶ' στὰ στέφανα τοῖς εἶπαν, κι' ὁ Ρωμῆος ἀπὸ ψυχῆς
 ἐπευχθῆ' εἰς τοῦτους γάμους μακαριοῦς καὶ ταχεῖς.

' Ἐκ δίδονται κι' οἱ Δήμαρχοι τῶν Ἀθῶνδων, βιβλίον
 τὴν δρᾶσιν τὴν δημοτικὴν τῶν Ἀθῶνδων ἐγκλίον.
 Γεωργῆς Παρασκευάπουλος, ὁ Γραμματεὺς τοῦ Δήμου,
 συνήγαγε μ' ἀκριβείαν ἱστορικὸν δοκίμιον.